

ŠIAULIŲ UNIVERSITETAS

MENŲ FAKULTETAS

Piešimo katedra

Vaida Jonaitytė

Grafikos specialybės, II kurso magistrantė

„Istorinis akmuo“

Magistro darbo aprašas

„ The historical stone“

Darbo vadovas: prof. V. Janulis

Recenzentas: lekt.A. Uogintas

Šiauliai 2010

Summary

The history was always more interesting for humans than future or present, and especially search of roots of origin. Creating a collection of works it was attempted to convey beauty of some Baltic jewelry, power of the past, the human relation with the present time. A chosen etching technique, which made an opportunity to create surrealist images sustaining of details of Baltic history. The foreseen world of our ancestry hides behind the shapes of Baltic things and aesthetic solutions. Although the biggest meaning of their used symbols is a secret, but humans try to guess them. Beauty and harmony of the world existed in symmetry for Balts, which they based on creating jewelry and clothes. The Baltic symmetry is rhythmic, consistent, soothing. it is seen in this collection "historical stone".

I used an image of stone to create a form. natural stone is an age-old material created of unique beauty of nature which is used from old times by people. Stone serves for ages, so it gives an impression of longevity. its texture gives an impression of strength for work and at the same time the grace of lines.

Collection consists of 12 etching works, measurement; six works 30x40 cm, three 20x30cm, other three 30x20 cm.

Santrauka

Istorija žmonės labiau domina negu ateitis ar dabartis, o ypač kilmės šaknų paieška. Kuriant darbų kolekciją stengiasi perteikti kai kurias baltiškos juvelyrinių dirbinių grožį, praeities stiprumą, žmogaus santykis su būtimi. Pasirinkta oforto technika, kuri suteikė galimybę sukurti siurrealistinius vaizdinius, remiantis baltiškos istorijos detalėmis. Už baltiškųjų daiktų formų bei estetinių sprendimų slypi mūsų protėvių akimis matytas pasaulis. Nors didžioji jų naudotų simbolių prasmė dar lieka paslaptimi, bet jas bandoma atspėti. Grožis ir pasaulio harmonija baltams gyvavo simetrijoje, kurios laikėsi ir komponuodami papuošalus ant drabužių. Baltiška simetrija ritminga, pastovi, raminanti. Tai matyti šioje kolekcijoje „Istorinis akmuo“.

Formai sukurti panaudojau akmens įvaizdį. Natūralus akmuo tai ilgaamžiška, nepakartojamo grožio gamtos sukurta medžiaga, nuo senų laikų naudojama žmonių. Akmuo tarnauja visa amžių, todėl darbuose jis suteikia ilgaamžiškumo išpūdį, jo faktūra suteikia darbui tvirtumo, bet tuo pačiu ir linijų grakštumo.

Kolekciją sudaro 12 ofortų darbų, matmenis: šeši darbai 20x30cm, kiti šeši 30x40cm

Turinys

Summary.....	2psl
Santrauka.....	3psl
Turinys.....	4psl
Įvadas.....	5psl
Siurrealizmas.....	8psl
Ciklo atlikimo grafikos technika.....	8psl
Tema.....	13psl
Išvados.....	16psl
Literatūra.....	17psl
Iliustracijos ir priedai.....	18psl

Ivadas

Darbo aktualumas ir problematika

Šiame darbe (tiek konceptualiojoje dalyje, tiek grafikos darbų kolekcijoje) problema yra žmogaus kūno transformacija, jo istorija. Šiuolaikiniame mene įsiviešpatavusios abstrakčiosioms modernizmo srovėm, vis mažiau dominuoja žmogus, jo istorija, todėl savo kūrinuose skiriamas dėmesys baltų istorijai. Nors transformuotas žmogus, pagrindinė meninės išraiškos priemonė, suteikianti galimybę improvizuoti. Nors sukurta daugybė žmonių įvaizdžių ir vaizdinių, motyvų, ieškoma naujų išraiškų. Kūriniais kreipiamasi į žmones tikėdamasi jiems sukelti naujas mintis, skatinti istorijos šaknų ieškojimus. Transformacija nėra tik paviršutiniškų elementų pertvarkymas, o įsiskverbimas į dalyko kiekvieno aspekto vidų; ir didžiausia kada buvus transformacija yra didžioji žmonijos transformacija iš sukurtosios į kūrėją. M. Hallman, 2002

Tai keistas, nepilno suvokimo jausmas, kai nežinai ką galvoti, pradėti sukti galvą, o tada jau prasideda mėgiamiausia dalis, mintys keičia vieną kitą, kurdamos siurrealių, nebūtinai pagal planą suprojektuotą pasaulį.

Pasak garsiausio siurrealizmo teoretiko Andre Bretono, siurrealizmo tikslas buvo „išspręsti ligi tol buvusią prieštaringas realybės sapno egzistavimo sąlygas“, o būdai, kaip to pasiekti, buvo labai įvairūs. Siurrealistai nepažįstamą pasaulį, atkuriantį ne tik ramią sapno nuotaiką, bet ir košmaro fantaziją, pasitelkiama vaizduotė. Išnyksta riba tarp sapno ir realybės. Žmogus svarbiausias darbuose. Iš pirmo žvilgsnio pilki, nekuo neišsiskiriantys. Perkėlus ant popieriaus lapo, pasitelkus vaizduotę jungiant daiktus, gyvūnus, išdėsčius pagal kompoziciją tampa meno kūrinium. Žmones reikia skatinti, sudominti žvelgti ne vien į paviršutinį paveikslo išvaizdą, gilintis į jį, stebinti detalių gausa, kurių iškart ir nematyti. Meno kūriniai gimsta paskatinti vaizduotės, sapnų. Kūriniais kreipiamasi į žmones tikėdamasi jiems sukelti naujas mintis, skatinti jo ieškojimus.

Magistro darbo temos

Šaknų paieška baltiškajame prade „Istorinis akmuo“

Darbo objektas

Grafikos darbų kolekcija „Istorinis akmuo“, atlikti oforto technika. Ciklas susideda iš dvylikos darbų.

Darbo tikslas

Sukurti darbų kolekciją, tema „Istorinis akmuo“, panaudojant menines raiškos priemones: formą, liniją, tašką, štrichą. Šia kolekcija siekiama, kad

Uždaviniai

Susisteminti teorinę medžiagą apie ofortą, siurrealizmą, baltiškąjį pasaulį, apie meninės išraiškos priemones: linija, taškas, forma ir kompozicija.

Panaudojant raiškos priemones sukurti darbų kolekciją, kuriuose atsispindėtų baltų kultūra ir siurrealistinis žmogaus vaizdavimas

Sukaupti vizualinių temų analogą, kuriame atsispindėtų technikos, formų bei dydžių paieška

Sukurti individualų kompozicinį vienetą, surasti detalių junginius, iš nuotraukų bei eskizų

Technologiškai įvykdyti kūrybinį praktinį darbą, siekiant kompozicijos harmonijos

Hipotezė

Tikėtina, baltų kultūros palikimui vaizduoti tiks siurrealistinis vaizdavimas.

Magistro darbo bazė:

Metodologija

Darbų koncepcija formuojama siurrealistiniu maniera, didelę įtaką daro siurrealistinių darbų atstovai, taip pat grafikų ofortistų darbai.

Metodika

Magistro darbo teorinėje dalyje naudota mokslinės literatūros analizavimas ir interpretavimas. Kūrybinio darbo pasiruošimui naudojamas eskizavimas, fotografavimas ieškant darbams siužetų ir detalių, bei faktūrų, medžiagų paruošimas. Darbų atlikimui parinkta giliaspaude klasikinę grafikos techniką-ofortas (pranc.eau-forte - azoto rūgštis).

Strategija

II semestras

Eskizavimas. Eksperimentavimas, grafiniai ieškojimai

Teminiai ieškojimai: bandymas rasti temas, kurios atitiktų rūpimas problemas, kurias galima išsakyti meninėmis priemonėmis.

Grafikos technikos pasirinkimas

III semestras

Eskizavimas

Dvylika grafikos darbų (ofortų) sukūrimas

„praeities pranašystė“ – rėminimas, paruošimas ginimams

Magisto darbo planas

Antrame semestre renkama grafikos technika. daromi eksperimentiniai bandymai, kurie padeda geriau įvertinti grafines galimybes

Teorinė magistro darbo dalis rašoma antrame semestre, trečiame semestre papildoma ir galutinai sutvarkoma.

Trečiasis semestras skirtas intensyviai ir koncentruotam darbui kolekcijos kūrimui, jo paruošimui magistro darbo ginimui.

Rezultatų naujumas – kiekvienas dailininkas individualus, tad mano ofortų braižas, toninis koloritas, faktūrinis braižas individualūs.

Rezultatų praktinis reikšmingumas

Grafikos darbai traukia savo intymumu. Tai tarsi knygos skaitymas. Norint pajusti oforto darbą, reikia prieiti, išžiūrėti į darbą, kiekvienam darbui skirti kelias minutes apžiūrai. Magistro darbai gali būti sėkmingai taikomi praktinėje veikloje: interjero puošime, knygų iliustracijoms.

Siurrealizmas

Pasaulis pilnas tam tikros tvarkos. Yra tam tikros taisyklės, kurias negalima laužyti, nes pasaulis subyrėtų lyg kortų namelis. Ir vis dėlto iškyla klausimas, o kodėl matome tam tikra tvarka sutvarkyta pasaulį. Kodėl pasaulis negali laužyti taisyklių? Į pagalbą ateina menas ir filosofija. Siekiant savo darbams perteikti šiuos dalykus, paskatino domėtis, gilintis į siurrealizmą. Darbais siekiama išlaisvinti sąmonę, mintis, kurias slepia racionalus protas.

Siurrealizmas (pranc. surrealisme - sur – virš + realizmas) modernistinės dailės kryptis. Siurrealizmas kilo Prancūzijoje 3-ajame 20 a. dešimtmetyje. Tai 3-5 dešimtmečio kultūrinis, intelektinis, artistinis, meninis judėjimas. Siurrealizmas prasidėjo nuo 1924 metais paskelbto André Bretono siurrealizmo manifesto, teigiančio jog menas – tai specialus metodas nagrinėjantis sąmonės ir sąmonės sątykį.

Šio meno srovė panaši į romantizmą, išaukštintą jausmą, individualią dvasinę kurybą. Galima teigti, kad siurrealizmas yra išsigandusiųjų menas, jis paliečia aktualias žmogaus būties problemas (karas, mirtis, senatvė ir panašiai), bet sprendžia jas labai vienašališkai, perdėm pesimistiškai ir visada su patyčiomis. Siurrealizmas nenusisuka nuo žmogaus nelaimių ir silpnybių. Siurrealizmo varomoji jėga – individualizmas ir su juo susijęs misticizmas, dvasinis sąmyšis. Šios teorijos panaudotos ir šiuose darbuose. Žmogaus istorinė būtis, baltų kultūra, sumišusi su tų laikotarpių baimėmis, karo jausmu, bei ramybės būsenomis.

Ciklo atlikimo grafikos technika

Darbų atlikimui pasirinkau giliaspaudę klasikinę grafikos techniką-ofortą (pranc.eau-forte – azoto rūgštis). Esminis ėsdinimo raižinio atlikimo procesas – išraižytos spaudos formos veikimas cheminiu būdu. Ofortui naudojamos metalinės spaudos formos, kurios užtepamos rūgščiai atspariu laku.

Raižant pažeidžiamas lakas, todėl įrėžtos vietos, veikiant rūgščiai, išėsdinamos ir atspaude sudaro linijinį piešinį, o nepažeisto lako plotai tampa šviesiu fonu. Ėsdinimo laikas nuliamia piešinio intensyvumą – kuo ilgiau spaudos forma laikoma rūgštyje, tuo intensyvesnis gaunasi piešinys. Naudojama pakartotino ėsdinimo būdą – ištraukus spaudos formą iš rūgšties, kai kurios jos dalys iš naujo lakuojamos, o tos kurios atspausdintos turi būti tamsiausios, dar kartą ėdinamos. Šia technika sukurtam grafikos kūriniai būdinga laisvų linijų piešinys, įvairūs šviesių ir tamsių tonų pustonių deriniai, subtilus štrichavimas. Ši technika geriausiai atskleidžia šios kolekcijos sumanymus: piešinio faktūras, nelygius, suskeldėjusius, laiko paliesti paviršius. Būtent oforte pasiekiami jautriausi šviesių ir tamsių tonų bei pustonių deriniai. Kiekvienas taškelis, linija, nubrėžta plieno adata, turi savo vietą ir paskirtį. Įmanomi skirtingo tankio ir

dydžio taškeliai, kurie įbrėžia tarsi atsitiktines linijas, kurios perteikia sutrūkinėjusio, nelygaus paviršiaus išpūdį. Oforto techniką galima palyginti su pasaulio tvėrimu. Tai ilgas ir kruopštus procesas, duodantis labai turtingą meninį, grafinį vaizdą, kuris būtinas, kuriant šią kolekciją.

Manau būtent ši technika labiausiai atskleidžia klasikinės grafikos grožį.

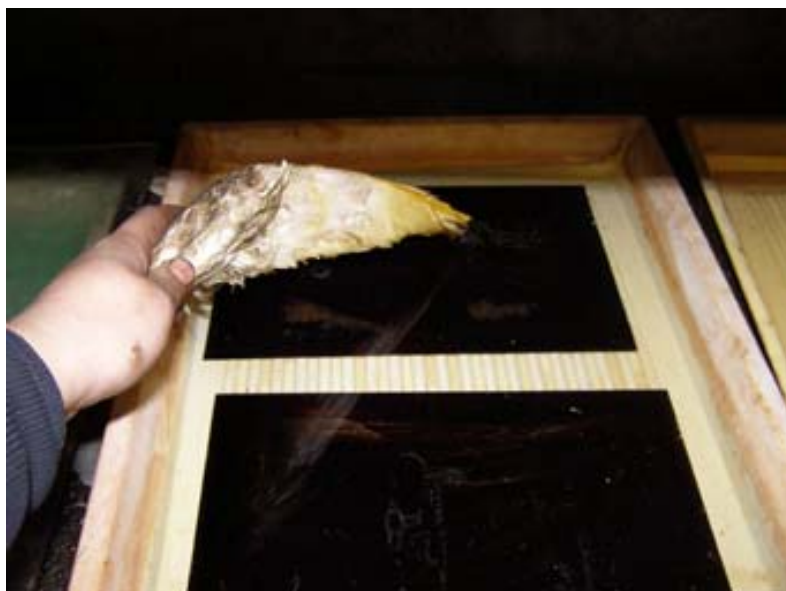
Oforto technikos atlikimo procesas užtrunka ilgai.. Jis susideda iš šių darbo etapų:

Cinko arba vario plokštės apdirbimas (šlifavimas, poliravimas, gruntavimas)

Graviravimas (piešiama adata ant rūgščiai atsparaus lako sluoksnio daengiančio metalo plokštė)

Ēsdinimas (pažeistos lako sluosnio vietas veikiamos azoto rūgštis išėsdinimos)

Plokštės padengimas dažais

Bandymai, ieškojimai ir spaudo korektūra

Bandymai, ieškojimai ir spaudo korektūra

Mano cinko plokštė oforto technikoje naudojama plačiausiai, nes lengvai apdirbama ir veikiamą azoto rūgštis lengvai yra. Ofortas atliktas ant cinko plokštės pasižymi plačia štricho skale ir toniniu diapazonu, faktūros įvairove.

Pasirinkus norimą cinko plokštės formą, plokštės kraštai nugaludinami 35-45 laipsnių kampu. Tai daroma norint išvengti popieriaus pažeidimo spausdinant. Šlifavimas ir poliravimas paskutiniai etapai prieš gruntuojimą. Dažniausiai cinko plokštė šlifuojama labai atidžiai. Bet jei norima išgauti lengvą toną spausdinant, cinko plokštė nešlifuojama iki veidrodinio spindesio ir atvirkščiai. Paskutiniame cinko paruošimo etape atspaudos forma gruntuojama.

Darbo procese parinktas skystas lako gruntas, kuris atsparus azoto rūgščiai. Skystas lako gruntas turi nemažai privalumų (oforto technikoje naudojami ir kieti gruntai, dažniausiai tai lakas neskiestas skiedikliu). Jis lengvai padengiamas ir greitai išdžiūsta. Skystas gruntas lygiai padengiamas voleliu ant cinko plokštės. Po to plokštė šiek tiek pakaitinama, kad lakas pasiskirstytų tolygiau. Išraižius norimą piešinį paruošiama azoto rūgštis. Rūgštis stiprumui nustatyti ruošiama štrichų skalė.

Tai nedidelė gruntuota juostelė išraižyta įvairiais štrichais ir ėsdirta tam tikrais laiko tarpais. Nusistačius štrichų skalę, į rūgštį antspaudos plokštė įleidžiama labai atsargiai, kad rūgštis neišsilietų iš jai skirtos vonelės. ėsdirimo metu išgraviruoti štrichai pasidengia dujų burbuliukais, kurie susidaro cheminės reakcijos metu. Juos būtina pašalinti nuvalant paukščio plunksna.

Tai būtina daryti, nes susikaupusios dujos ilgina ėsdirimo procesą, be to tai gali įtakoti netolygų plokštės išėsdirimą. Intensyvaus ėsdirimo metu pakyla ėsdirimos plokštės ir azoto rūgštis temperatūra tai neigiamai veikia rūgščiai atsparias grunto savybes. Todėl būtina ėsdirimą laikas nuo laiko nutraukti ir atšaldyti vandeniu. Praplovimas vandeniu būtinas ir dėl nuosėdų pašalinimo iš štrichų. Po

ėsdinimo oforto plokštė atidžiai nuplaunama vandeniu, nes mažiausi azoto rūgšties likučiai gali palikti dėmas ant oforto plokštės. Stipri vandens srovė išplauna druskų nusėdas nusėdusias štrichų reljefe cheminės reakcijos metu.

Nuplovus oforto plokštę vandeniu nuo jos nuvalomas gruntas skiedikliu. Tada paruošiami oforto dažai. Vandenyje išmirkomas specialus gerai drėgmę ir dažus priimantis popierius. Po to popierius nusausinamas.

Oforto plokštė įtrinama dažais, po to plokštės lengvo pašildymo (pašildytad dažas lengviau atiduodamas nuo oforto plokštės ant popieriaus spausdinant) ir daromas kontrolinis antspaudas. Tik jis gali parodyti tikslius ėsdinimo rezultatus. Spausdinama specialiu presu. Po kontrolinio antspaudinimo oforto plokštė koreguojama didinami arba mažinami štrichų tonai, įvedami sausos adatos štrichai. Baigus oforto korektūrą spausdinamas tiražas. Cinko plokštės ofortas dėkinga technika tiražo spausdinimui. Įmanoma atspausdinti apie 500 kokybiškų antspaudų.

Tema

Tema: 12 darbų kolekcija „Istorinis akmuo“

Technika: cinko plokštės raižinys – ofortas

Formatas: 6 darbai 30x40cm, 6 darbai 20x30cm

Temos ieškojimams pasitelkta vaizduotė sprendimą rado ne kasdienybėje, o praeityje. Istorija žmonės labiau domina negu ateitis ar dabartis, o ypač kilmės šaknų paieška. Visos tautos istorija gyvuoja ne tik sąmonėje ir genuose, bet ir daiktiniuose įrodymuose. Laiko pėdsakai liko įrašyti ne tik popieriuje, bet ir daiktuose: juvelyrikoje, keramikoje, ginkluose.... Visa tai pasitelkta kūrybiniuose darbuose, siekiant pateikti praeities laiko pėdsaką, pradžių pradžią – baltų kultūros lašelį. Kuriant darbų kolekciją stengtasi perteikti kai kurias baltiškos juvelyrinių dirbinių grožį, praeities stiprumą, žmogaus santykis su būtimi.

Senovės Lietuvos ir dabarties samplaika kalba apie žmogų, žmogaus santykis su Lietuvos istorija.

Kuriant šią kolekciją stengtasi kiekvienam darbui suteikti savarankiškumą. Siekta, kad kiekvienas taptų filosofinės žmogaus būties interpretacija Lietuvos istorijoje, sukurti santykį tarp istorijos palikto palikimo, meno dirbinių. Formai sukurti panaudojau akmens įvaizdį. Natūralus akmuo tai ilgaamžiška, nepakartojamo grožio gamtos sukurta medžiaga, nuo senų laikų naudojama žmonių. Akmuo tarnauja visa amžių, todėl darbuose jis suteikia ilgaamžiškumo išpūdį, jo faktūra suteikia darbui tvirtumo, bet tuo pačiu ir linijų grakštumo.

Pasirinkta technika su kuria jau yra teke dirbti. Ofortas pasirodė tinkamiausias būdas išreikšti mintis, įrašyti istorijos dalelę. Darbuose spalva praranda savo reikšmę, pagrindinė išraiškos forma tampa linija, taškas, forma, šviesi ir tamsi dėmė. Stengtasi sukurti akmens įvaizdį, kuriame įrašyti daiktų, žmonių santykis. Forma tampa pagrindinė darbų dalis. Sukurta akmens faktūra lyg parodo šios praeities trapumą, bet tuo pačiu ir stiprybę.

Darbų kolekcija pavadinta „Istorinis akmuo“, nes laikas visada yra pagrindinis žmonijos priešas. Jis viską griauantis ir tuo pačiu kuriantis. Praeities pėdsakai įamžinimas darbuose pranašauja susirūpinimą praeities išsaugojimu.

Už baltškųjų daiktų formų bei estetinių sprendimų slypi mūsų protėvių akimis matytas pasaulis. Nors didžioji jų naudotų simbolių prasmė dar lieka paslaptimi, bet jas bandoma atspėti. Daiktų formose išryškėja buitinio gyvenimo, tikėjimo, papročių ir apeigų elementai, atėję iš amžių glūdumos ir rekonstruoti šių dienų meistrų

Keliuose darbuose vaizduojamas smeigtukas buvo vienas labiausiai paplitusių papuošalų baltų kultūroje. Be abejo, smeigtukas nebuvo tik adatos pavidalo įrankis, jis ir puošė baltų moteris. Grožis ir pasaulio

harmonija baltams gyvavo simetrijoje, kurios laikėsi ir komponuodami papuošalus ant drabužių. Baltiška simetrija ritminga, pastovi, raminanti. Tai matyti ir šiuose kūryniuose.

Gintaru puošdavosi dar akmens amžiuje. Paslaptingas gintaro atsiradimas iš jūros, jo šiluma, jaukus kvapas, spalvų įvairovė. Gintaro formas baltai visuomet stengėsi išlaikyti kuo natūralesnes. Štai, pavyzdžiui, skaidriems, plokštiems žvynelių formos kabučiams buvo naudojamos natūralios peršviečiamos gintaro plokštelės iš po medžių žievės.

Dar vienas tikrai visiems gerai žinomas ar bent matytas baltišką gintaro dirbinys – skridinys. Ta stora, netaisyklinga, gausiai ornamentuota saga yra ritualinis papuošalas. Manoma, kad skridiniai buvo dedami mirusiems ant užmerktų akių kaip saulės, šviesos ženklas. Taip jie ir atrodo – forma ir ornamentai primena mažas saulytes.

Baltų mene žmogaus atvaizdų pasitaiko daug rečiau negu gyvūnų. Randama žmogaus figūrėlių, tačiau gaminant papuošalus žmogaus veidą ar figūrą naudojo retai. Ažūro papuošaluose žmogaus figūra virsta ornamentu, kitur pavaizduojama tik galva su antakių linkiu ir nosimi. Žmogus ir žvėris – dažniausias motyvas mene nuo pirmųjų akmens amžiaus raižinių iki šiuolaikinių sudėtingų tarpdisciplininių menų. Gyvūnai buvo neatsiejama mūsų kultūros dalis, pagoniškoje Lietuvoje buvo garbinami tiek naminiai, tiek laukiniai gyvūliai. Tačiau bene svarbiausi buvo arkliai. Jų darbo jėga buvo svarbi lauko darbuose, jie buvo susisiekiimo priemonės, jais jodavo į karą.

Geometriniai raštai senovės žmonių mene yra būdingi visoms kultūroms. Ne išimtis ir baltai. Naudodami visuotines geometrines formas ir jų derinius, baltai vis dėlto kai kuo gali nustebinti. Štai pirmajame mūsų eros amžiuje baltų grožio suvokimą pasiglemžia ažūro grožis. Ažūriniais raštais dar mažiausiai tris amžius baltai dabina ne tik papuošalus, bet ir aprangos dalis.

Akmeninėse formose figūros sustingusios. Jos kartais atrodo įaugusios į šiuos akmenis, ramios, nuilsusios, bet išmintingos, susikaupusios, laukiančios ateinančių įvykių, saugojančios praeities paslaptis. Darbuose daugiau dominuoja ne visa žmogaus figūra, o motyvai, kūno dalys: veidas, išlindusi koja, ranka. Ramybės būsenoje miegantys, įauge į akmenį tampa viena visuma. Jomis bei ženklų, akmens faktūra marginu savo darbus. Žmonių figūras, kaip ir visą formą, vaizduoju tarsi suaustą iš plonų ir storesnių įbrėžimų. Žmogus visuomet buvo įdomus objektas kūryboje. Svarbus žmogaus charakterio sukūrimas. Užmerktos akys sukuria paslapties jausmą ir ramybės būseną. Žmogaus veidas formuoja ne šešėliai, o vientisomis linijomis, brūkšneliais, bei taškeliais.

Taškas - paprasčiausias piešinio, raižinio, elementas, neturintis matmenų. Tačiau jo kompozicija, padėtis apibrėžtoje plokštumoje tampa ieškojimu ir aradimų pradžia. taško kompozicija skirtingai veikia žmogų: centre ramiai, krašte - intriguojančiai (atrodo lig judantis), plokštumos viršuje – lengvai, apačioje - stabiliai, kairėje atrodo lengvesnis, dešinėje – sunkesnis. Todėl net elementari taškų kompozicija padeda sukurti ritmą, kontrastą, statiką, dinamiką, simetriją ir asimetriją. Dailininkas Paul

Klee buvo įsitikinęs, kad taškas yra visų kompozicijų pradžia. Jis rašė: „aš padedu ten, kur prasideda formos vaizdas: nuo taško judesio” (Adomonis, 1994. p.22). šioje kolekciijoje, taškas naudojamas ne tik kaip elementas, bet kaip ir viso kūrinio pradžia – taško, štricho, tonų ir pustoniu užuomazga.

Tačiau linija lieka svarbiausiu elementu šiuose ofortuose. Skirtingo storio ir ilgio, kuriant ji įgauna vis kitą formą bei pavidalą. Taškas judėdamas plokštumoje nubrėžia liniją – svarbiausią piešinio konstrukcinį elementą turintį statinių dinaminių ir ritminių raiškos galimybių. Linija visuomet turi kryptį bei meninę prasmę.

Šiuose darbuose linija bei taškas sukuria istorinio, praeitį įrašantčių akmenų formas. fantastiškas ir tarsi realaus akmens vidinis gyvenimas sukuriamas linija po linijos, taškas po taško. Taigi linijos bei taškų pagalba sukuriama kompozicija, kuri tampa išraiškos priemone kuriant akmens kontūrus bei formas.

Darbų kolekcija siekiama sąjungos tarp siurrealizmo ir istorijos ištakų, žmogaus ramybės būsenos. Kalbama apie žmogaus sątykį su baltų istorija, apie žmogaus deformaciją. Tarp ramių emocijų ir daiktų pritaikymo. Stengtasi išreikšti plastine kalba. Kuriant darbus buvo svarbu tyrinėjimas, pažinimas baltiškos kultūros, atradimas kažką naujo, bent sau.

Išvados

"Mūsų istorinės žinios niekada nebūna išsamios. Nuolat gali būti atrasta naujų faktų, kurie keičia praeities vaizdą" rašė E.H. Gombrichas. Bet kūryba leidžia eksperimentuoti, naudoti modernistinius meno šakas, šiuo atveju siurrealizmą, norint susieti su baltiškąja kultūra. Linija, taškas, štrichas sudarė vientisą formą, bei tonų ir pustonių kompozicija, leido sukurti kolekciją „Istorinis akmuo“. Siekta priminti baltų kultūros dalelę, atgaivinti protėvių šaknis. Kuriant šią kolekciją stengtasi kiekvienam darbui suteikti savarankiškumo. Siekta, kad kiekvienas taptų filosofinės žmogaus būties interpretacija lietuvių istorijoje, sukurti santykį tarp istorijos palikto palikimo, meno dirbinių. Ofortas pasirodė tinkamiausias būdas išreikšti mintis, įrašyti istorijos dalelę. Darbuose spalva praranda savo reikšmę, tad pagrindinė išraiškos forma tampa linija, taškas bei forma.

Literatūra

1. *Adomonis J.* Nuo taško iki sintezės: taikomosios dailės kompozicijos pagrindai. Vilnius: Vilniaus dailės akad.l-kla 1994
2. Dailės žodynas. Vilnius 1999
3. Nuo klišės iki atspauda (1999). Edukacinės parodos katalogas.
4. *Zvoncov V.M.* i *Šistko V.I.* *Ofort.* M.,1971
5. *V. Janulis.* *Faktūra* grafikoje (2000). Šiauliai: Šiaurės Lietuva
6. Algirdas Girininkas Baltų kultūros ištakos (1994) „savastis“ Vilnius
7. *Lietuvos istorijos institutas.* *Kultūros paveldo centras.* Iš baltų kultūros istorijos. Diemedžio leidykla. Vilnius 2000

Priedai ir iliustracijos

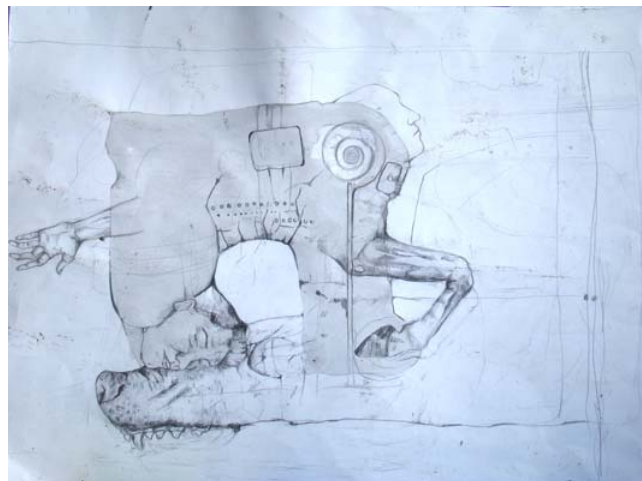
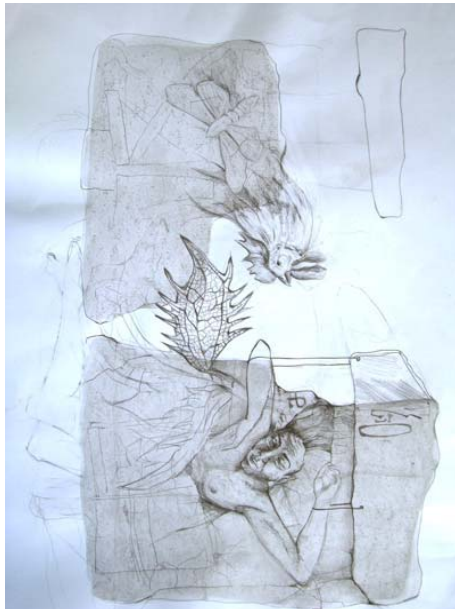
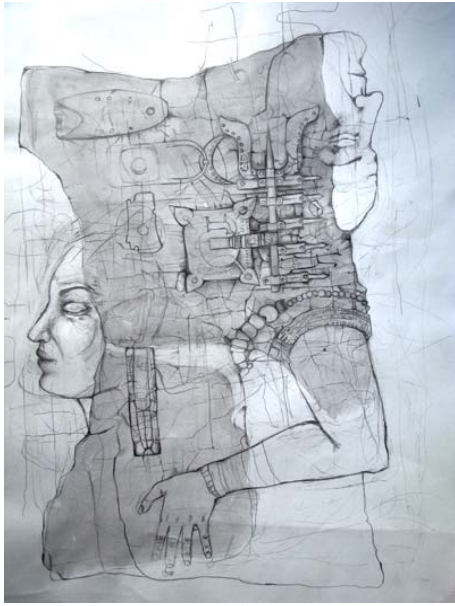
Baltiškų elementų ieškojimas

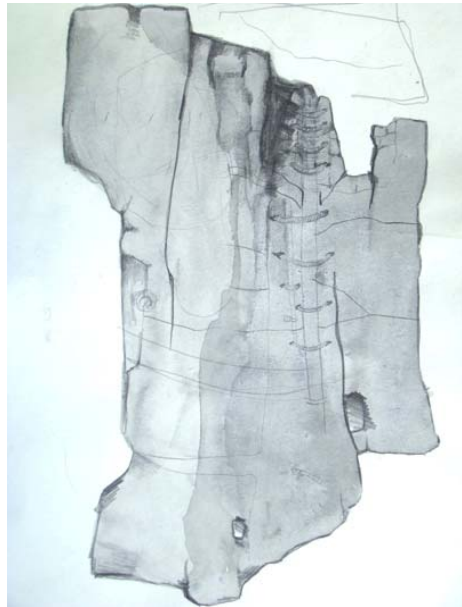
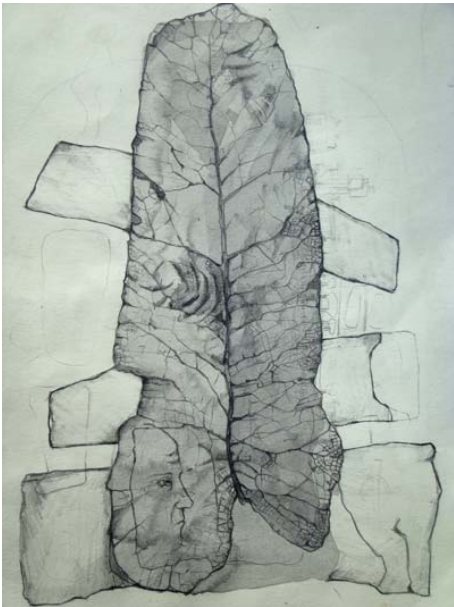
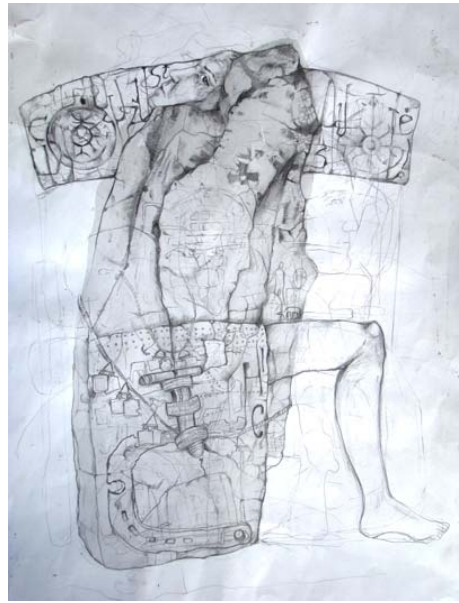

Eskizai

Diplominiai darbai

